

Berisping

1. Het ontstaan en de loop van het geding

Appellant is bij beroepschrift van 3 juni 2013, bij de commissie binnengekomen op 6 juni 2013, tijdig in beroep gekomen van een besluit van verweerster van 25 april 2013, waarbij aan appellant de maatregel van berisping is opgelegd. Van verweerster is een verweerschrift ontvangen. Beide partijen hebben producties overgelegd. Op 30 augustus 2013 heeft te Eindhoven ten overstaan van de commissie de mondelinge behandeling plaatsgevonden. Appellant was in persoon aanwezig, bijgestaan door zijn gemachtigde, die een pleitnota heeft overgelegd. Verweerster was verschenen bij de heer mr., voorzitter van de Raad van Beheer, bijgestaan door de gemachtigde.

2. De feiten

Appellant was als docent, in dienst van verweerster, werkzaam aan hetcollege. Verweerster kent ingevolge haar statuten een Raad van Beheer. De Raad van Beheer bestaat uit een algemeen bestuur en een dagelijks bestuur. Het algemeen bestuur bestaat uit niet-uitvoerend bestuurders en het dagelijks bestuur bestaat uit een uitvoerend bestuurder. De niet-uitvoerend bestuurders houden toezicht op de uitvoering van de taken en de uitoefening van bevoegdheden door de uitvoerend bestuurder (rector) van hetcollege.

Per 1 augustus 2012 werd op hetcollege een nieuwe rector (uitvoerend bestuurder) benoemd. Vrijwel onmiddellijk ontstond onrust bij het personeel over het functioneren van de nieuwe rector. Dit resulteerde in een brief d.d. 8 januari 2013, gericht aan de rector, waarbij behoorde een lijst van, naast appellant, 20 ondertekenaars, medewerkers van hetcollege. Een kopie van de brief werd gestuurd aan bestuur, conrectoren, afdelingsleiders, leden van de MR, leden OP, leden OOP, bestuur oudervereniging en Inspectie Onderwijs. In de brief werd het vertrouwen in de rector opgezegd, met verzoek aan de rector om daaruit consequenties te trekken.

Bij communiqué d.d. 5 februari 2013 deelde het algemeen bestuur mede dat aan de rector het dringende verzoek was gedaan om onder andere de communicatie met het personeel over diverse aspecten te verbeteren, dat de rector daaraan niet kon voldoen en dat de rector en het bestuur hadden geconstateerd dat sprake was van een fundamenteel verschil van inzicht, waardoor, naar het gezamenlijk inzicht van de rector en het bestuur, de rector niet verder kon functioneren. In het communiqué werd verder medegedeeld dat er zo snel mogelijk een nieuwe schoolleider zou worden geworven en dat tot die tijd de beide conrectoren verantwoordelijk zouden zijn voor de dagelijkse schoolzaken. In het communiqué sprak het bestuur tevens uit dat het uiterst verontwaardigd was over de wijze waarop door sommige personeelsleden vanuit de organisatie richting de rector was geacteerd en dat het bestuur zich hierover nader zou beraden.

In een brief van het bestuur aan de ouders en verzorgers d.d. 8 februari 2013 werd medegedeeld dat de conrectoren gezamenlijk als schoolleiding zouden fungeren totdat in de opvolging zou zijn voorzien.

Het communiqué leidde tot een brief van appellant van 10 februari 2013 aan het bestuur, waarin werd gesteld dat sprake was van intimidatie door het bestuur.

Op 11 maart 2013 stuurden de conrectoren aan het personeel van hetcollege bericht dat er een nieuwe rector was benoemd die de volgende dag door de voorzitter van de Raad van Beheer als de nieuwe rector zou worden geïntroduceerd. Deze rector neemt sedertdien alle taken waar van de uitvoerend bestuurder, maar is niet als statutair uitvoerend bestuurder benoemd.

Bij brief van 25 april 2013 heeft de Raad van Beheer aan appellant en aan vier andere medewerkers de maatregel van berisping opgelegd wegens plichtsverzuim, hierin bestaande dat als gevolg van hun actie mensen waren beschadigd en tweespalt binnen de school was ontstaan.

Tegen deze beslissing richt zich het beroep van appellant.

3. De standpunten van partijen.

Appellant stelt zich primair op het standpunt dat de Raad van Beheer niet bevoegd was de disciplinaire maatregel op te leggen. Het is niet aan de Raad van Beheer om te treden in de arbeidsrechtelijke verhouding tussen de school en de individuele docenten. Deze taak is weggelegd voor het dagelijks bestuur, de rector.

Verweerster stelt daar het navolgende tegenover.

Het bestreden besluit is genomen op een moment dat de heer geen rector van hetcollege meer was. De conrectoren zijn in die chaotische periode tijdelijk belast geweest met de dagelijkse gang van zaken, het formele werkgeverschap hadden zij niet. Zij zijn niet als uitvoerend bestuurder onderdeel geworden van de Raad van Beheer. Op het moment dat het voorgenomen besluit tot berisping en het besluit tot berisping werden genomen, was er geen uitvoerend bestuurder. De uitvoerend bestuurlijke taken werden bij gebreke van een uitvoerend bestuurder waargenomen door de Raad van Beheer enkel bestaande uit leden van het algemeen bestuur. Op grond van artikel 4.7 van de statuten (laatste zin) komt deze bevoegdheid ook aan de Raad van Beheer toe. Het aanstellen van een interim-rector maakte deze situatie niet anders, nu deze rector (nog) niet was benoemd als uitvoerend bestuurder maar werkte op basis van een tijdelijke opdracht van de Raad van Beheer. Afsproken was om de nieuwe interim-rector niet met deze kwestie te belasten, omdat het hier een kwestie uit het verleden betrof en om de rector in staat te stellen zich met het heden en de toekomst van het Sint-Laurenscollege bezig te houden. Daar komt nog bij dat, gelet op de aard van het plichtsverzuim, te weten het organiseren van een hetze tegen de zittende rector, waarbij het algemeen bestuur en de Medezeggenschapsorganen feitelijk zijn gepasseerd, met als gevolg het vertrek van de rector, het niet onlogisch is dat het oordelen over en het verbinden van disciplinaire sancties aan de geconstateerde gedragingen bij uitstek voorbehouden zouden moeten zijn aan het algemeen bestuur en/of de Raad van Beheer.

Voorts hebben partijen in het beroep- en het verweerschrift uitvoerig hun standpunt uiteengezet over de vraag of er een deugdelijke grond bestond om de maatregel van berisping op te leggen.

4. De motivering

In artikel 24d, lid 1, van de Wet op het Voortgezet Onderwijs is bepaald dat het bevoegd gezag zorg draagt voor een scheiding tussen de functies van bestuur en het toezicht daarop.

In de statuten van verweerster is aan dit uitgangspunt vorm gegeven door een gescheiden taaktoedeling aan het uitvoerend bestuur (de rector) enerzijds en de Raad van Beheer c.q. algemeen bestuur anderzijds.

In het kader van deze taaktoedeling is de uitvoerend bestuurder (de rector) statutair (artikel 8.4 van de statuten) belast met (onder meer) personeelszaken waaronder het opleggen van disciplinaire maatregelen. Gelet op het wettelijk uitgangspunt van scheiding van toezicht en bestuur, kan deze bevoegdheid niet aan het toezichthoudende orgaan (algemeen bestuur) worden toegekend. Daarom is in de statuten onder artikel 4.7 bepaald dat bij ontstentenis of belet van de uitvoerend bestuurder de taken en bevoegdheden van het dagelijks bestuur tijdelijk worden waargenomen door één of meerdere personen die daartoe door het algemeen bestuur zijn aangewezen. Vaststaat dat ten tijde van het opleggen van de onderhavige disciplinaire maatregel de taken en bevoegdheden van het dagelijks bestuur werden waargenomen door een interim-rector. Het had dan ook - met uitsluiting van ieder ander - tot de taak en bevoegdheid van de interim-rector of een ander persoon die daartoe door het algemeen bestuur was aangewezen, behoort om de onderhavige disciplinaire maatregel op te leggen. Gelet op de tekst en de strekking van artikel 24d van de Wet op het Voortgezet Onderwijs alsmede de statutaire bevoegdheidsverdeling kan de Raad van Beheer deze niet, zoals zij heeft gedaan, aan zichzelf houden. Dat, zoals de Raad van Beheer aanvoert, het om praktische redenen de voorkeur verdient dat de interim-rector deze taak niet heeft waargenomen en dat zij, zoals

desgevraagd ter zitting bevestigd, ook geen ander persoon heeft aangewezen, doet aan het voorgaande niet af.

De conclusie is derhalve dat de Raad van Beheer, die de onderhavige maatregel heeft opgelegd, daartoe onbevoegd was. Het beroep slaagt op de primair aangevoerde grond. De subsidiair aangevoerde gronden behoeven geen nadere bespreking.

5. De beslissing

De commissie:

verklaart het beroep gegrond.

Deze beslissing is gegeven in Eindhoven op 30 augustus 2013 door mr. H.P.H. van Griensven, voorzitter, mr. A.A.M. Mollee, mr. L.A.S. Boersen, mr. J.M.J. Godrie en mr. L.P. Bosma, leden, in tegenwoordigheid van G.H. Gerritsen, secretaris.